

Sjaar Peetjens: zolang hij wordt gevraagd, komt hij zingen.

foto Jurgen Mols

Lang niet uitgezongen

Sjaar Peetjens, éminence grise onder de vertolkers van het Venlose vastelaoveslied, wordt vrijdag 90 jaar. „Zingen is mijn levensvervulling.” Een portret.

door **Harry Lücker**

De man aan tafel heeft een lied aan. Met krachtige stem en dito gebaren. Het is één van de eerste liedjes waarmee hij ooit optrad. Dat was als scholier, voor de klas. Zo'n tachtig jaar later zingt de *éminence grise* van het Venlose lied Sjaar Peetjens het moeiteloos. Zoeken naar de woorden hoeft niet, die zitten in zijn hoofd. Komende vrijdag wordt hij negentig jaar. „Negentig lentes”, spreekt Peetjens. „Al moet ik eerlijk zijn, er zitten er ook wat herfststijven bij.”

Het gesprek vindt plaats in zijn flat. Op de tafel een goedgevulde koffiepote. Het wordt een gesprek met een lach en een traan, een gesprek waarin veel wordt gezongen. Want muziek heeft zijn leven al-

tijd bepaald en het bepaalt zijn leven nog altijd. „Ik kom uit een muzikaal gezin, iedereen zong behalve mijn moeder. Vader was tenor mijn broer (de eveneens bekende zanger Piet, red.) bariton en mijn zussen Lenie en Nellie zongen alt en sopraan.” Ja, zo bekend hij, het liefst was hij acteur of zanger geworden. „Ze hebben me toen ik jong was vaak genoeg gevraagd waarom ik niet naar een academie ging. Maar ja, geen...”, Peetjens maakt het bekende gebaar met zijn vingers waarmee geld wordt uitgebeeld. „Daarbij moest ik werken in het schildersbedrijf van mijn vader, dat bespaarde hem een knecht. Zo ging dat vroeger.” Zijn stem viel op en Peetjens kwam toch op het toneel. In de operettes van Sijr Titulaer en de revues van Sef Cornet die voor en net na de oorlog mateloos popu-

lair waren. Hij zingt nu nog moeiteloos zijn aria's. „Ik mag dan bekend zijn van de carnavalsliedjes, de liefde ligt toch bij de operette. Daar heb ik ook mijn liefde Ria ontmoet.” In meer dan zestig jaar huwelijk deelde het echtpaar lief en leed. Zes jaar geleden overleed ze. „Ik gebruik haar leesbril, wanneer ik hem niet op heb, draag ik hem op het hart. We hebben helaas nooit kinderen gekregen. Nu zegt de dokter dat in deze tijd er toch iets op gevonden had kunnen worden, maar ons was het niet gegeven. We hebben wel 22 jaar mijn schoonmoeder in huis gehad. Dat was ons kindje”, lacht Peetjens. Na de Tweede Wereldoorlog behoorde hij tot de groep jonge mannen die door Jocus werd uitgenodigd om het gezelschap te versterken. „De raad van elf zat achter een grote tafel. Allemaal heren van

stand, waar ik tegenop keek. We moesten iets voordragen, bijna iedereen had een mop. Ik zong het *Wolgalied*. Dat was goed om erbij te komen, ik werd tevens hofzanger.” Daarmee begon de lange zangcarrière van de Venlonaar die tot de jaren zestig de klank van de Venlose *vastelaovend* bepaalde met liedjes die anno 2012 nog door jong en oud worden meegezongen. De tafel vult zich met oude tekstboekjes, originele aanplakbiljetten van operettes en krantenrecensies. Bijna zestig jaar Venlose culturele geschiedenis. Al zit er een gat tussen eind jaren zestig en eind jaren negentig. „Op een ge-

ven moment tikte de nieuwe generatie zangers mij na een optreden letterlijk op de schouders. Kreeg ik de vraag wanneer ik zou ophouden”, blikt Peetjens terug. Peetjens verdween uit beeld. „Ik ben blij-ven zingen, thuis voor Ria”, zegt de zanger. In de anonimiteit dus, tot 1999. Toen werd Peetjens herontdekt door de muzikanten van Minsekinder. In de lift van de flat werd hij herkend en gevraagd met de band een liedje te zingen. Peetjens stond na ruim dertig jaar weer op een podium en was definitief terug. Zolang hij wordt gevraagd, komt hij zingen. „Je zit tegenover een blij kind”, zegt Peet-

jens. „Omdat ik dit nog altijd mag doen. Zingen is mijn levensvervulling. Ik heb al die jaren nooit geld voor een optreden gevraagd.” Lachend spreekt hij van zijn laatste interview, maar dat is maar de vraag. Het geslacht Peetjens is sterk. Vader werd 95 jaar en Peetjens gaat dagelijks op bezoek bij zijn 95-jarige zus Lenie. Zijn agenda staat vol optredens. Seniorensittingen, Blauwe zaoterdag en dan hebben we het nog niet over de spontane optredens die zich gaan aandienen. Er klinkt weer een lied. Laatste interview? Nee, Sjaar Peetjens is nog lang niet uitgezongen.